

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Quid ei in via contigerit. n. 12.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

Quæ cum diurno tempore in studiis, in colloquiis, in negotiis, nocturno, 1579.
inter somni horas occurrant importunè, nullamque dant quietis partem, &
modò quidem seiunctam ab hominum consortio vitam inter Alpium iuga
agere, modò in Cænobium aliquod à conspectu serotum se abdere, modò
aliud & aliud vitæ genus, quò Deo & sibi faciat latis meditatur, neque alicubi
potest cogitationis pedem figere, Romam reuerti statuit, ut ubi neglecto eo quod
præcipuum erat, Deum seq; in se ipse commouisset, ibi se sibi & Deo redderet,
actum demum de vitæ ratione reliqua quid decernendum esset deliberaret.

XII. Contubernaliibus utebatur *Luca Atestoe & Ioanne Lano*; his non
difficiliter suadet *Rome*, aut certè *Parme*, perficiendum sibi quidpiam esse quod
diurnam haud patiebatur dilationem: Itaque deducto Venetias, & aduer-
sum Eridanum conscendenti cum prospera omnia fuissent adprecari, *Ferra-*
riam venit: mox relicto nauigio iter reliquum Romam vsq; pedibus exoluit,
hoc interim tantulum pænarum de pristina sumpturus negligentia Non latuit
humani generis hostem, que illi præda clam de faucibus deduceretur, quemq;
vi aperta olim aggressus de statione depulisset, nè inter malos minus ipse malus
boni quidpiam moliretur, hunc nè melior factus ad optima conscendat, clan-
destinis consiliis conatur auertere. Iungit se viæ comitem lacernolus homun-
cio, vultu, habitu, voce ad commiserationem factus; nec grauatè eum admit-
tit hic noster Peregrinus: solatur stipe, victu, alloquio: Miseratio atque amæ-
nitas externi hominis, & à quo nihil metuendum videbatur, aditum faciunt
ad ea quæ intus in animo clauderentur aperienda: "Fueram, inquit, plurimis
annis Religiosi ordinis votis adstrictus, at nunc melioribus vsus consiliis, pro-
ripui me ab illa durissima seuitate, atq; in libertatem me ipse adscripsi. Enim-
uerò inconsultò faciunt homines, cum à teneris annis, nè gustatâ quidem lax-
ioris vitæ iucunditate, in hæc se comprimunt ergastula: Is me etiam error
incautum inuoluerat, sed explicui tandem me, neque facile in eisdem calles
concludi patiar.) Hæc desertor contumeliosus vomebat ore, quæ parens men-
dacij suggererat, ad noui militis animum Orci sui tenebris insulcandû: Quam
verò inani capiti, & vacuo dicenda ea commisisset cum peruenerunt Floren-
tiam, perfuga ipse detexit. Confestim enim inuolans in officinam, pileo nouo
ex holoserico coëmpto (decorus scilicet & elegans) per plateas gloriosus in-
greditur, reliqua pannosus & vilis, hospitemque suum salutans. "Præclarum,
inquit, est vnam saltem aliquam vestitus partem habere splendidam.)

XIII. Ita est: Vnum aliquid, atque id exile, incongruum, dissonum, sectan-
tur ij, qui abiectis sanctioris vitæ ornamentis soluti, videlicet, ambulant, at-
que per vitiorum deinde omnium sæcem præcipites vagantur. A quibus non
longè videbantur ab fuisse duo illi, veste quidem sanctimoniam, moribus ni-
hil sanctum præ se ferentes, qui cum die altero proficicentem assecuti, cum
de vitæ genere eligendo sermo incidisset, quâ potuere orationis grauitate di-
cam, an leuitate deflectere moliebantur ab sanctioribus consilijs, eam
quam ipsimet externo cultu profitebantur viuendi rationem dominantes, læ-
titiam,